

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/188/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204820
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8816204820.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: JT COMPANY INVEST s.r.o., Dunajská 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 201 904, zast. JUDr. Martin Šaffa, advokát, AK Kalinčiakova 2729/10, Vranov nad Topľou, IČO: 42 381 631 proti žalovanému: J. Č., K.. XX.XX.XXXX, I. O. Q. XXXX/XXX, B. K. I. zast. JUDr. Petrom Rychnavským, advokátom, AK Rázusova 111/19, Vranov nad Topľou, IČO: 42 079 420 o náhradu škody s prísl, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom I. inštancie v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodne v konaní sp. zn. 4C/144/2011 sa teraz žalovaný sa podaným návrhom proti teraz žalobcovi domáhal zaviazat' tohto uhradiť mu sumu 2.207,70 € spolu s 1,89 %-ným ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 1.3.2011 až do dňa zaplataenia, ako aj úhrady trov konania, a to z toho dôvodu, ako uviedol vo svojom návrhu a vo svojej výpovedi, že teraz žalobca mu túto sumu dlhoval z titulu nevyplatenia mzdy za mesiac október 2010 vo výške 207,70 €, november 2010 a december 2010 po 307,70 € za každý mesiac, za mesiac január 2011 náhradu mzdy vo výške 317,- € a za mesiac február vo výške 221,20 € a okrem toho mu dlhoval aj náhradu mzdy v sume priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov v sume 634,- € podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce. Okrem toho si uplatnil aj náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku v zmysle § 116 ods. 3 Zákonníka práce, a to za 15 dní vo výške 212,40 €. V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že u právneho predchodcu teraz žalobcu pracoval od 1.10.2008 do 21.2.2011 ako údržbár a pracovný pomer s právnym predchodcom teraz žalobcu ukončil podľa §69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce okamžitým skončením z dôvodu nevyplatenia mzdy s tým, že v pracovnej zmluve s právnym predchodcom teraz žalobcu boli dojednané mzdové podmienky, a to minimálna mzda, priemerný zárobok na účely dovolenky je 1,77 € za hodinu. K žalobe pripojil pracovnú zmluvu, okamžité skončenie pracovného pomeru.

2. Po vydaní platobného rozkazu tunajším súdom dňa 31.5.2011 č. k. 3Ro/103/2011-36 podal proti tomuto platobnému rozkazu teraz žalobca odpor udávajúc, že skutočnosti uvádzané teraz žalovaným sa nezakladajú na pravde, pretože vraj za mesiac október 2010 bola mzda teraz žalovanému vyplatená, čomu vraj nasvedčuje aj jeho podpis na výplatnej páske, navyiac teraz žalobca uhradil za teraz žalovaného, ako za svojho zamestnanca, odvody do sociálnej poisťovne, do zdravotnej poisťovne, a preto nie je možné, aby teraz žalovaný požadoval zaplataenie hrubej mzdy s tým, že rovnako, pokiaľ teraz žalovaný žiada preplataenie dovolenky za rok 2011, nemá, podľa ich názoru, nárok na náhradu za 15 dní dovolenky, ale len náhradu jej pomernej časti, ktorú však už vyčerpal (2/12 z 20 dní). Navyiac, podľa jeho názoru, konanie teraz žalovaného je pre právneho predchodcu teraz žalobcu nepochopiteľné.

Javí sa mu ako účelové, nakoľko po vzájomnej dohode s teraz žalovaným sa mzdové nároky teraz žalovaného mali kompenzovať, pretože konaním teraz žalovaného bola teraz žalobcovi spôsobená značná škoda na majetku, ktorá sa odstraňovala. Neskôr podal dňa 22.8.2011 protižalobu, poukazujúc na tú skutočnosť, že konaním teraz žalovaného, ako aj ďalších jeho spolupracovníkov, bola právnenému predchodcovi teraz žalobcu spôsobená značná škoda a spolu so spolupracovníkom Q. Q. dlhuje, každý z nich, právnenému predchodcovi teraz žalobcu po 1.230,80 € spolu s 9 %-tným úrokom z omeškania od 17.4.2011 až do dňa zaplatenia. Škoda bola spôsobená neplnením povinností týchto zamestnancov, ktorí ako údržbári bazénového komplexu letného kúpaliska neodčerpali pred nadchádzajúcou zimou (t. j. december 2010) vodu z potrubí, ktoré tvoria súčasť bazénového systému. Následkom toho voda v potrubí zamrzla a potrubie prasklo, čo znefunkčnilo celý bazénový systém a právny predchodca teraz žalobcu tak spadol do rizika, že pred novou sezónou nebude môcť spustiť prevádzku bazéna, a preto bol nútený objednať a nainštalovať nové potrubie, za čo uhradil obchodnej spoločnosti AQUAFINAL s.r.o. celkovo na základe vystavenej faktúry sumu 8.474,36 € s tým, že právny predchodca teraz žalobcu určenú výšku škody prerokoval s teraz žalovaným dňa 17.3.2011, s čím tento prejavil súhlas. Poukázali pri tejto príležitosti, v súvislosti s touto žalobou, na ustanovenia §-ov 171 ods. 1, 179, 186 ods. 1, 2 Zákonníka práce.

3. Teraz žalovaný k vyššie uvedenému uviedol, že nárok na náhradu škody neuznáva, pretože, podľa jeho názoru, škodu nespôsobil, s tým, že vo veci náhrady škody je potrebné obsiahle dokazovanie. Poprel, aby uznal výšku škody spôsobenej právnenému predchodcovi teraz žalobcu, pretože v odovzdávajúcom protokole iba uviedol, že súhlasí s prílohami číslo 1 a číslo 2, čo sa týka rozsahu škody. To však ale neznamená, že uznal, že škodu spôsobil, toľž nie úmyselne, keď sa navyše na spôsobenej škode nepodieľal. Po začatí pojednávania ohľadne sumy 460,93 € zobral svoj návrh späť, žiadal konanie zastaviť.

4. Uznesením zo dňa 10.01.2012 súd konanie ohľadne žalobcu Q. Q. zastavil a rozhodol o trovách konania. Súd návrh J. Č. vylúčil na samostatné konanie, ktoré sa viedlo pod sp.zn. 4C/633/2012.

5. V konaní 4C/633/2012 súd vo veci rozhodol a to tak, že konanie ohľadom zaplatenia sumy 460,93 eur zastavil. Žalovaného spoločnosť AQAREAL, s.r.o. zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1,746,77 eur s 1,89 % ročným úrokom z omeškania od 01.03.2011 do zaplatenia ako aj trovy konania vo výške 4445,98 eur. Protinávrh žalovaného na náhrady škody voči žalobcovi vylúčil na samostatné konanie a rozhodnutie, toto sa vedie pod sp.zn. 4C/188/2016. Tento rozsudok bol potvrdená rozsudkom KS Prešov z 26.05.2015 a nadobudol právoplatnosť dňa 12.08.2015.

6. Súd v konaní vyzval účastníkov, aby predložili potrebné listinné dôkazy v súvislosti s uplatnenou náhradou škody, a to pokiaľ sa týka ich tvrdení. Súčasne si vyžiadal správu, spolu so spisovým materiálom od poisťovne Wüstenrot, kde z listinných dôkazov vyplýva, že po nahlásení škodovej udalosti ukončili vec bez poskytnutia poistného plnenia, pretože z predložených dokladov, ktoré si vyžiadali za účelom ukončenia šetrenia predmetnej škodovej udalosti, ktorej sa mal, podľa tvrdenia právneho predchodcu teraz žalobcu, dopustiť žalovaný, nebola preukázaná zodpovednosť teraz žalovaného, preto teraz žalovanému ani nevznikol nárok na poskytnutie poistného plnenia v prospech právneho predchodcu teraz žalobcu.

7. Rozsudkom zo dňa 31.07.2018, č.k. 4C/188/2016-112 pôvodným zákonným sudcom súd vo veci rozhodol, a to tak, že žalobu zamietol.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Uznesením zo dňa 7.5.2019 Krajský súd v Prešove, č.k. 5CoPr/2/2019-144 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Z uznesenia č.k. 4C/188/2016-100 zo dňa 14.02.2018 vyplýva, že súd prvej inštancie pokračoval v konaní s právnym nástupcom doterajšieho žalobcu AQUAREAL s.r.o., Pribinova 82, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 44 034 334, a to novým žalobcom: JT COMPANY INVEST s.r.o., Dunajská 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 201 904. Súd prvej inštancie konštatoval, že sa na súde vedie žalobcu AQUAREAL s.r.o., Pribinova 82, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 44 034 334, proti žalovanému: Ladislav Čepeň, o náhradu škody s prísl. Z výpisu z Obchodného

registra Okresného súdu v Prešove súd zistil, že doterajší žalobca AQUAREAL s.r.o., Pribinova 82, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 44 034 334 bol na základe dobrovoľného výmazu vymazaný z Obchodného registra dňa 7.11.2017 a došlo k zániku spoločnosti v dôsledku zlúčenia, kde právnym nástupcom je spoločnosť JT COMPANY INVEST s.r.o., Dunajská 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 201 904. Aj v samotnom uznesení č.k. 4C/188/2016-100 zo dňa 14.02.2018 uviedol súd prvej inštancie v hlavičke ako právneho zástupcu JUDr. Martina Šaffu, advokáta, Kalinčiakova 2729/10, Vranov nad Topľou. Aj napriek tomu ho súd prvej inštancie na pojednávanie dňa 15.02.2018 nepredvolal, aj keď z referátu na č.l. 94 vyplýva, že tak urobiť chcel, následne to však škrtol. Novému žalobcovi doručoval súd prvej inštancie výzvy, či chce pokračovať v konaní o náhradu škody, zároveň mu zaslal aj predvolanie na pojednávanie elektronickou poštou, ktoré mu bolo doručené dňa 25.07.2018. Išlo o pojednávanie vytýčené na deň 31.07.2018 o 10,00 hod. Právny zástupcu žalobcu predvolaný nebol. Napriek tomu súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 31.07.2018 rozhodol rozsudkom vo veci. Tento rozsudok bol pôvodne doručovaný iba žalobcovi a právnomu zástupcovi žalovaného, ale po doručení odvolania právnym zástupcom žalobcu, bol následne doručený aj jemu, ako to vyplýva z č.l. 123 spisu. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom žalobcu, že na posúdenie platnosti plnomocenstva v prípade zániku právnickej osoby, ktorá je splnomocniteľom je potrebné aplikovať hmotnoprávnu úpravu plnomocenstva obsiahnuté v ust. § 31 až § 33b Občianskeho zákonníka. Z ust. § 33b Občianskeho zákonníka vyplýva, že zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom alebo splnomocniteľom zaniká plnomocnenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu. V danom prípade súd prvej inštancie už v uznesení zo dňa 14.02.2018 konštatoval, že z výpisu z obchodného registra Okresného súdu v Prešove vyplýva, že doterajší žalobca bol na základe dobrovoľného výmazu vymazaný z Obchodného registra dňa 07.11.2017 a došlo k zániku spoločnosti v dôsledku zlúčenia, kde právnym nástupcom je terajší žalobca, teda práva a záväzky pôvodného žalobcu prešli na terajšieho žalobcu ako jeho právneho nástupcu. Z toho vyplýva, že na právneho nástupcu prešli aj práva a povinnosti z predloženej plnej moci na zastupovanie v prejedávanej veci. Plnomocnenstvo právnomu zástupcovi žalobcu zákonným spôsobom nezaniklo. Postupom súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu procesnému postupu znemožňujúcemu strane žalobcu uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods.1 písm.b/ C.s.p. zrušil rozsudok a vec postupom podľa ust. § 391 ods.1 C.s.p. vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude konať riadne so stranami sporu a jej právnymi zástupcami, vypoíadať sa s návrhom žalobcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka Č., tak ako to pôvodný žalobca navrhoval v priebehu konania, následne vo veci znova rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto konania podľa ust. § 396 ods.3 C.s.p.

9. Súd preto na základe uvedeného v zmysle pokynu Krajského súdu vec opätovne prejednal.

10. Predmetom tohto konania tak ostal nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú si uplatnil ako zamestnávateľ voči svojmu zamestnancovi žalovanému J. Č..

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi, a to obsahom spisov sp.zn. 4C/144/2011, 4C/633/2012 a 4C/188/2016, pracovnou zmluvou uzavretou medzi navrhovateľom a odporcom, okamžitým skončením pracovného pomeru, preberajúcim a odovzdávajúcim protokolom zo 17.03.2011, vyjadrením žalobcu z 22.08.2011, pracovnou zmluvou X. Q., podacími lístkami na čl. 21,22, prílohou č. 1 so zoznamom hmotného investičného majetku na čl. 24, prílohou č. 2-technologická miestnosť, preberacím a odovzdávacím protokolom zamestnanca X. Q. s prílohami na čl. 28-30, faktúrou č. 09/2011, vyjadrením žalobcu z 27.03.2017, výpisom z obchodného registra žalobcu, dokladmi k poistnej udalosti na čl. 59-80 zaslanými poisťovňou Wustenrot, listinami týkajúcimi sa zániku žalobcu na čl. 98-98, odvolaním žalobcu, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného, notárskou zápisnicou N 760/20174, N 620/2017, zakladateľskou listinou obchodnej spoločnosti TEMESH s.r.o., výpisom z obchodného registra spoločnosti TEMESH s.r.o., výsluchom strán sporu a svedkov.

12. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav vecí:

13. Z pracovnej zmluvy zo dňa 01.10.2008 uzavretej žalobcom so žalovaným vyplýva, že žalovaný pracoval u žalobcu na pozícii údržbár s dňom nástupu 01.10.2008. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú.

14. Listom zo dňa 18.02.2011 žalovaný okamžite skončil pracovný pomer so žalobcom z dôvodu že mu nevyplatil mzdu za mesiac 12/2010 a to ani do 15 dní po uplynutí jej splatnosti.

15. Z vyjadrenia žalobcu (žalovaného v pôvodnom konaní) zo dňa 22.08.2011 v pôvodnom konaní vyplýva, že žalobcami uvádzané skutočnosti sa nezakladajú na pravde. O tom, že mzda za mesiac október bola žalobcom vyplatená svedčí aj ich vlastnoručný podpis na výplatnej listine. Pokiaľ by sa mali žalobcovia domáhať zaplataenia súm predstavujúcich odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne, k tomu uviedli, že tieto má povinnosť uhrádzať za zamestnancov zamestnávateľ, a preto fyzicky nepatria zamestnancom. Je povinnosťou zamestnávateľa tieto uhrádzať príslušným inštitúciám. Rovnako majú tieto inštitúcie aj stanovený systém ich vymáhania, čo v konečnom dôsledku zaťažuje zamestnávateľa a nie zamestnanca. Tvrdenia žalobcov sú tendenčné, o čom svedčí aj skutočnosť, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu nespomínajú o akú dovolenku sa jedná, resp. iba to, že žiadajú jej preplatenie. Teraz však upresnili svoje vyjadrenia a tvrdia, že sa jedná o dovolenku za rok 2010. K tomuto neostáva žalovanému nič iné ako opätovne poukázať na už predložené kópie mzdových listov, z ktorých nepochybne vyplýva, že žalobcovia dovolenku už vyčerpali s uvedením mesiacov v ktorých sa tak stalo. Konanie žalobcov je pre žalovaného nepochopiteľné, a javí sa mu ako účelové, nakoľko sa uvedené mzdové mali kompenzovať po vzájomnej dohode medzi žalobcami a žalovaným. Konaním žalobcov bola totiž spôsobená značná škoda na majetku žalovaného. Žalobcovia však zrazu tvrdia, že si nie sú vedomí toho, aby žalovanému spôsobili škodu. Sám žalobca J. Č. sa dokonca dostavil na odovzdávanie nehnuteľností, ktoré žalobcovia spravovali ako údržbári a svojim podpisom potvrdil, že veci označené prílohách k Preberaciemu, odovzdávajúcemu protokolu sú poškodené, a teda aj to, že žalovanému vznikla škoda. Žalobcovia pracovali u žalovaného na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.9.2008, uzavretej na dobu neurčitú - v pracovnej pozícii údržbár, pričom miestom výkonu práce bol areál Letného kúpaliska a Zábavného, spoločenského a relaxačného centra. Škoda bola žalovanému spôsobená neplnením si povinnosti žalobcov ako jeho zamestnancov tak, že títo ako údržbári bazénového komplexu Letného kúpaliska neodčerpali pred nadchádzajúcou zimou (t.j. december 2010) vodu z potrubí, ktoré tvoria súčasť bazénového systému. Následkom toho voda v potrubí zamrzla a potrubie prasklo, čo znefunkčnilo celý bazénový systém. Žalovaný tak spadol do rizika, že pred novou sezónou nebude môcť spustiť prevádzku bazéna. Žalovaný bol takto nútený objednať a nainštalovať nové potrubie, za čo uhradil obchodnej spoločnosti AQUAFINAL, s. r. o. celkovo náklady na základe vystavenej faktúry 8.474,36 eur. Žalovaný určenú výšku škody prerokoval so žalobcom J. Č. dňa 17.3.2011, pričom so vzniknutou škodou prejavil súhlas. Žalobca Q. Q. sa na prerokovanie škody nedostavil aj napriek tomu, že bol žalovaným na toto prerokovanie písomne pozvaný, avšak zásielku v odbernej lehote neprevzal. Podľa § 178, ods. 1 Zákona č. 311/2001 Z.z. (Zákonníka práce), je zamestnanec povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu. Podľa § 179 Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Podľa § 186, ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do pôvodného stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje. Podľa § 186, ods. 2 Zákonníka práce, náhrada škody spôsobená z nebanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa 4 násobku jeho priemerného mesačného zárobku. Na základe uvedeného sa žalovaný domáha ochrany svojich práv cestou súdu, a preto navrhuje, aby súd posúdil protinávrh žalovaného, a po vykonanom dokazovaní aby vydal nasledujúci rozsudok: žalobcovia 1. a 2. sú povinní nahradiť žalovanému každý z nich po 1.230,80 -€, spolu s 9 % úrokom z omeškania od 17.4.2011 do zaplataenia.

16. Z pracovnej zmluvy zo dňa 30.09.2008 uzavretej žalobcom s X. Q. vyplýva, že menovaný pracoval u žalobcu na pozícii údržbár s dňom nástupu 01.10.2008. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú.

17. Z Preberacieho a odovzdávacieho protokolu z 17.03.2011 vyplýva, že žalovaný odovzdá žalobcovi ako zamestnávateľovi dňa 17.03.2011 kľúče od odovzdávaného objektu Letného kúpaliska B. Nemcovej 2682 Vranov n/T do 10 dní od podpísania protokolu. V závere je uvedené, že súhlasí s prílohami č. 1 a č. 2 čo sa týka rozsahu škody. V protokole nie je žiadna zmienka o prerokovaní náhrady škody so zástupcami zamestnancov. V spise je doložená príloha č. 1 a 2, kde je uvedené stav jednotlivých položiek, či vyhovujú alebo nie. V prílohe č. 1 je uvedené, že všetky položky vyhovujú. V prílohe č. 2

je uvedené, že položky boli poškodené, výška škody tam uvedená nebola. Zástupcom zamestnávateľa uvedeným v protokole bol F. Č..

18. Z preberacieho a odovzdávacieho protokolu z 17.03.2011 vyplýva, že zamestnanec X. Q. mal tiež odovzdať zamestnávateľovi kľúče od odovzdávajúceho objektu Letného kúpaliska B. Nemcovej 2682 Vranov n/T. V protokole je poznámka, že sa na odovzdávanie nedostavil. Objekt bol odovzdaný za účasti zamestnancov a mestskej polície. Stav objektu súhlasí s prílohami priloženými k preberaciemu protokolu. Zástupcom zamestnávateľa bol F. Č..

19. Z faktúry č. 09/2011 vyplýva, že firma AQUAFINAL s.r.o. opravovala poškodenia v objekte kúpaliska u žalobcu, išlo o rekonštrukciu mrazom poškodennej technológie bazénov na mestskom kúpalisku, bazénovú mriežku. Faktúra bola na sumu 3116,60 eur a bola splatná dňa 31.05.2011.

20. Z listín zaslaných poisťovňou, ktorá poisťnú udalosť riešila čl. 59-79 vyplýva, že šetrenie nahlásenej škodovej udalosti ukončujú bez poskytnutia poisťného plnenia. Podľa článku 1 VPP sa poistenie vzťahuje na zodpovednosť za škodu vzniknutú inak, ktorú poistený spôsobil svojmu zamestnávateľovi zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním v čase trvania poistenia, pokiaľ táto jeho zodpovednosť vznikla podľa ustanovení Zákonníka práce, príp. iných predpisov upravujúcich všeobecnú zodpovednosť poisteného za škodu. Predpokladmi vzniku všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu podľa § 179 Zákonníka práce sú: protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody, zavinenie, existencia pracovného pomeru a ku škode musí dôjsť pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi. Váš zamestnávateľov je povinný preukázať, že všetky tieto predpoklady boli v danom prípade naplnené. Nakoľko im neboli doručené všetky doklady, o doloženie ktorých ho za účelom ukončenia šetrenia predmetnej škodovej udalosti žiadali, považujú tak vyššie uvedené predpoklady pre vznik jeho zodpovednosti za škodu podľa § 179 Zákonníka práce za nepreukázané. Z tohto dôvodu mu v kontexte s poisťnou zmluvou nevzniká nárok na poskytnutie poisťného plnenia. Je mu ľúto, že mu nemôžu dať priaznivejšie stanovisko.

21. Žalovaný na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby uviedol, čo bolo obsahom náplne jeho práce, uviedol, že predmetom bolo pripraviť kúpalisko na letnú sezónu, pripraviť technologické zariadenie, zabezpečiť chémiu, zabezpečiť prípravu vody, aby zodpovedala technickým normám, technológiu, poriadok, vyčistiť bazén, pripraviť sprchy a všetko. Robili to oni traja plus dve upratovačky, dve alebo tri, presne sa už nepamätá. Chodili zo začiatku ráno a potom na smeny sa striedali. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo bolo obsahom jeho pracovnej náplne po sezóne, resp. v zimných mesiacoch, žalovaný uviedol, že v prvom rade vypustiť bazény, ale nie celkom. Nechala sa tam určitá výška hladiny. Takto im to bolo prikázané. Robili to vo veľkom bazény aj v malých detských. Potom sa malo vypustiť potrubie, potrubie od filtrov a povypínať elektrické zariadenie. To bolo všetko. Žalovaný na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sa to dá nazvať prípravou na zimu, uviedol, že dá sa to takto povedať. Na celom kúpalisku bol jeden veľký problém, ktorý sa nedal ovplyvniť. Ak boli dažde, bola tam spodná voda. Nevie preto povedať, ak sa stal kritický bod, že on niečo spôsobil. Toto kategoricky odmieta. Boli dažde a kludne sa mohlo stať, že bola spodná voda a došlo k vytopeniu. Toto nemôže ani potvrdiť, ani vyvrátiť. Mali aj predtým obdobie, keď boli dažde a museli ťahať vodu. Akým spôsobom, na toto radšej neodpovie. Žalovaný na otázku právneho zástupcu žalobcu, kto bol zodpovedný za vypustenie vody z potrubí, žalovaný uviedol, že v podstate všetci traja. Žalovaný na otázku právneho zástupcu žalobcu, kedy naposledy v uvedenej sezóne 2010 kontroloval vypustenie potrubí, žalovaný uviedol, že presne to nepovie. Každý mal určené to, čo mal robiť a to, čo robili moji kolegovia. To, čo mal on určené, to sa robilo. Žalovaný na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo robil v mesiacoch november, december 2010, uviedol, že ako svedok uviedol, nechcel ich prepustiť, robili strážnu službu. Strážili kúpalisko proti vandalom. Žalovaný na otázku právneho zástupcu žalobcu, ako vie uviesť súvislosti so spodnou vodou, ako je možné, že sa dostala do potrubí, žalovaný uviedol, že niekedy sa stalo tak, že chodili po trávniku a všetko bolo vytopené. Uviedol, že je si istý na 100%, že všetci traja si povinnosti splnili. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, kto je zodpovedný za predmetnú škodu, žalovaný uviedol, že nemôže na nikoho ukázať. On si svoje povinnosti splnil. Žalovaný uvádza na otázku právneho zástupcu, prečo hovorí o spodnej vode, keď ide o zimné mesiace, keď je nízky stav vodnej hladiny, žalovaný uviedol, že tam bola stále spodná voda. Žalovaný na otázku právneho zástupcu žalobcu, či uvedenú námietku dával aj žalobcovi - zamestnávateľovi, že nemôže zodpovedať, žalovaný uviedol, že áno. Na otázku, či má o tom dôkaz, uviedol, že bolo to ústne medzi vedúcim a nami.

22. Z výpovede svedka F. Č., vyplýva, že vie čo je predmetom konania zhruba vie z obdobia, kedy pôsobil ako spoločník a konateľ. Žalovaného pozná, právneho zástupcu žalobcu nepozná.

23. Svedok na otázku súdu, aby uviedol, čo vie ohľadom spôsobenej škody, ktorú mal spôsobiť žalovaný v spoločnosti ešte AQUAREAL na potrubí na budove verejného kúpaliska vo Vranove nad Topľou, uviedol, že ešte v období niekoľko rokov počas zimy došlo k poškodeniu technológie kúpaliska. Boli tam vtedy zamestnaní - aj pán Č. - boli traja. Dohodli sa, že sa to nejaké splatí. Následne k tomu nedošlo. Oni dali na spoločnosť žalobu ohľadom výplaty. Potom zistil, že žalovaný má nejakú poisťku ohľadom škody spôsobenej pri zamestnaní. Chceli to takto vyriešiť. Následne zistil, že to nebola ani jeho vina. Medzitým sa to podalo k súdu. Súd to rozdelil na dve samostatné konania. Jedno sa týkalo výplaty a jedno ohľadom kúpaliska. Keď končil, videl že žalovaný chce zachrániť kolegov. Chcel sa na to vykašľať. Chcel podpísať dohodu, že sa súdiť nebudú. Nepamätá sa, či sa podpísala. Nestihol už nič podať, lebo následne bol odvolaný z firmy a ďalej tam nefiguroval.

24. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby uviedol, čo bolo obsahom pracovnej náplne žalovaného ako zamestnanca, svedok uviedol, že sa starať sa o kúpalisko, presne definovať nevie, nepamätám sa. Na otázku koľko zamestnancov mal na kúpalisku, koľkí sa mali starať o prevádzku kúpaliska, svedok uviedol, že počas sezóny tam mohlo byť aj 10 až 15 zamestnancov, aj 20. Boli tam plavčíci, SBS-ka.

25. Na dotaz právneho zástupcu žalobcu, pokiaľ sa týka údržby, svedok uviedol vie, že boli tam traja plus bol tam aj vedúci kúpaliska, avšak už sa nepamätá odkedy dokedy tam robil. Na otázku či sa pamätá, či žalovaný bol zamestnaný na dobu určitú, neurčitú, či mal skúšobnú dobu, svedok uviedol, že sa mu zdá, že mal trvalý pracovný pomer. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu dokedy fungovala prevádzka kúpaliska, má na mysli dokedy bolo otvorené pre verejnosť, svedok uviedol, že uviesť to nevie. Bolo to podľa počasia. Nebolo to presne dané. Na otázku aby určil približne mesiac, svedok uviedol, že asi do konca septembra.

26. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo bolo obsahom pracovnej náplne žalovaného a iných zamestnancov v období od októbra do januára, uviedol, že v podstate nevie. Boli tam. Bolo pre neho nevýhodne ich zamestnávať a potom ich prepúšťať. Boli zaučení na tú technológiu, aby počas sezóny vedeli spravovať. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, kto bol zodpovedný, komu bola zverená zodpovednosť za technológiu, svedok uviedol, že títo traja zamestnanci. To, či majú hmotnú zodpovednosť, sa nepamätá.

27. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, či to boli len oni traja alebo bol tam niekto iný, kto bol zodpovedný za technológiu, svedok uviedol, že zdá sa mu, že mohol byť ešte jeden, ktorý bol vedúci. Nevie dokedy tam pracoval. Nepamätá sa ani v ktorom roku škoda vznikla. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo sa muselo udiť v súvislosti s prípravou na zimu kúpaliska, svedok uviedol, že mal sa vypustiť bazén, vyčistiť filtre. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, kto mal tieto veci urobiť a kto bol za ne zodpovedný, svedok uviedol, že títo zamestnanci by to mali urobiť. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, či v zime 2010 zistil, že došlo k škode, svedok uviedol keď sa bavia o tomto roku asi áno. Keď je to táto škoda tak áno. Vtedy tam popraskali potrubia a veci.

28. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, kedy to zistil, svedok uviedol, že nevie. Presne sa nepamätá. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo bolo príčinou tejto škody, uviedol, že mysleli si, že sa nevy pustil systém. Nevedeli to preukázať, preto sa aj oni ohradili, že to nebola ich chyba.

29. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, či prítomný žalovaný bol prizvaný k odovzdaniu prevádzky a spísaniu škody, protokolu, svedok uviedol, že zdá sa mu, že áno. Ide o dlhšiu dobu. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, ako bola škoda odstránená, kto ju uhradil, svedok uviedol, že odstránila ju firma, ktorá kúpalisko stavala. Tú sme požiadali. Na otázku, či vie jej názov, odkiaľ bola, svedok uviedol, že asi zo Sabinova. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či to bola firma Aquafinal, s. r. o., svedok uviedol, že môže byť.

30. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, či tejto firme zaplatil za opravu, ak nie, prečo, svedok uviedol, že asi bola vyplatená len polovica. Potom to chceli riešiť tak, že doplatilo by sa to cez poisťku. Ku koncu už tam však nebol.

31. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, či kúpalisko prevádzkoval viac sezón, svedok uviedol, že áno. Svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, kto bol pred touto sezónou zodpovedný za prípravu bazéna na sezónu, svedok uviedol, že nevie. Nevie odkedy tam oni pracovali. Zaškolený bol aj on. Aj on tam robil. Aj jeho zamestnanci a kamaráti mu vypomáhali. Právny zástupca žalobcu na dotaz súdu uvádza, že žiada, aby žalovaný odpovedal na určité otázky práve kvôli tomu, že tento jeho návrh odznel na pojednávaní pri predchádzajúcom zákonom sudcovi a na námietku žalovaného výsluch bol odložený, aby to bolo súbežne s výsluchom svedka, ktorý dnes vypovedal.

32. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

33. Podľa § 179 ods. 1,2 Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185. Zamestnanec zodpovedá aj za škodu, ktorú spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

34. V zmysle § 186 ods. 1, 2, 3 Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje. Náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 až 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok. Ak bola škoda spôsobená úmyselne, môže zamestnávateľ okrem skutočnej škody požadovať aj náhradu ušlého zisku, ak by jej neuhradenie odporovalo dobrým mravom.

35. Z ustanovenia § 191 ods. 1, 2, 3, 4 Zákonníka práce vyplýva, že zamestnávateľ môže požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody určí zamestnávateľ. Zamestnávateľ prerokuje požadovanú náhradu škody so zamestnancom a oznámi mu ju najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá. Ak zamestnanec uzná záväzok nahradiť škodu v určenej sume a ak s ním zamestnávateľ dohodne spôsob náhrady, je zamestnávateľ povinný uzatvoriť dohodu písomne, inak je dohoda neplatná. Osobitná písomná dohoda nie je potrebná, ak škoda bola už uhradená. Požadovanú náhradu škody a obsah dohody o spôsobe jej úhrady s výnimkou náhrady škody nepresahujúcej 50 eur je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov.

36. V ust. §191 CSP sa uvádza, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo, a všetky v ich vzájomnej súvislosti. Pritom starostlivo prihliada, čo vyšlo za konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

37. Podľa ust. § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

38. Podľa ust. § 150 ods. 1,2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

39. Podľa ust. § 151ods, 1,2 skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

40. Podľa ust. § 153 ods. 1,2,3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie

sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

41. Podľa ust. čl. 3 ods.1,2 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

42. Podľa ust. čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

43. Podľa ust. čl. 15 ods. 1,2 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

44. Podľa ust. § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a. a) splnení povinnosti,

b. b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c. c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d. d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

45. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd prejednal vec postupom podľa Civilného sporového poriadku.

46. Zámerom nového Civilného sporového poriadku je snaha o zrýchlenie konania a vytvorenie takých pravidiel, ktoré priebeh konania zohospodárnia, a zároveň vytvoria rámec na efektívnu ochranu celého spektra práv vyplývajúcich z hmotného práva.

47. Jedným z hlavných cieľov je zabezpečiť dôslednú koncentráciu procesu a dôležitou obsahovou zmenou, ktorá je spôsobilá prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu je tiež zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán, a s tým spojenú procesnú zodpovednosť so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity. Jednou zo základných zmien, ktoré odrážajú predmetnú požiadavku aktivity sporových strán je skutočnosť, že po novom budú účastníci konania povinní predložiť dôkazy a rozhodnú skutočnosti v zákonných alebo súdom určených lehotách pod hrozbou neprihliadania na skutočnosti predložené po uplynutí určenej lehoty.

48. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

49. Súd v priebehu konania zistil, že pôvodný žalobca AQUAREAL s.r.o., Pribinova 82, Vranov nad Topľou, IČO: 44 034 344 zanikol na základe dobrovoľného výmazu dňa 7.11.2017 a došlo k zániku spoločnosti, v dôsledku zlúčenia, kde právnym nástupcom je spoločnosť JT COMPANY INVEST s.r.o. Dunajská 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 201 904. Uvedené skutočnosti vyplývajú z výpisu z obchodného registra žalovaného a taktiež vyplývajú z predložených notárskych zápisníc. Uznesením zo dňa 14.2.2018, č.k. 4C/188/2016-100 preto súd rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom

doterajšieho žalobcu AQUAREAL s.r.o. a to spoločnosťou JT COMPANY INVEST s.r.o. Dunajská 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 201 904.

50. Predmetom nároku žalobcu v tomto konaní je nárok na náhradu škody vzniknutú pri plnení pracovných povinností, pričom nejde o nárok na náhradu škody na základe dohody o hmotnej zodpovednosti.

51. Zodpovednosť zamestnanca za škodu v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení ZP je založená na subjektívnom princípe. Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zodpovednostné predpoklady a to vznik škody, porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, zavinenie zamestnanca a existencia pracovného pomeru. Pre zodpovednosť zamestnanca za škodu sa vyžaduje splnenie všetkých uvedených predpokladov. Ak nie je splnený čo len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu nezodpovedá. Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky je na zamestnávateľovi. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie. Ak niektorá z predpokladov nie je splnená nemôžeme hovoriť o vzniku zodpovednosti za škodu.

52. Škodou je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, pričom skutočná škoda spočíva v skutočnom zmenšení majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Inou škodou je ujma spočívajúca v tom, že v dôsledku škodovej udalosti nedôjde k rozmnoženiu, zväčšeniu majetkových hodnôt, hoci sa to dalo očakávať, ak by nebolo došlo ku škodovej udalosti.

53. Žalobca si v danej právnej veci uplatnil nárok na náhradu škody voči svojmu bývalému zamestnancovi - žalovanému, pričom podľa jeho tvrdení, škodu mu mal žalovaný spôsobiť počas trvania pracovného pomeru a pri plnení pracovných úloh.

54. Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov o to samostatne a v ich vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a to z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie všetkých vyššie uvedených zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti za vznik škody, ktorými sú vznik škody, porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, zavinenie zamestnanca a existencia pracovného pomeru, pričom ak nie je splnený čo i len jeden z nich nie je daná zodpovednosť. V konaní je nepochybná len existencia pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným.

55. Žalobca neoznačil a nepredložil dôkazy, ktoré by jednoznačne preukazovali, splnenie predpokladov pre vznik škody a to porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, zavinenie žalovaného ako zamestnanca ani to, že škodu spôsobil výlučne žalovaný, teda jeho subjektívne zavinenie a to akým spôsobom ju spôsobil.

56. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody, medzi porušením povinností žalovaného a vzniknutou škodou. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalovaný spolu s ďalšími zamestnancami si svojej povinnosti po ukončení sezóny kúpaliska splnili, potvrdil to vo veci vypočutý svedok. Je zrejme, že k poškodeniu mohlo dôjsť akoto vyplynulo z dokazovania v dôsledku vysokej hladiny spodnej vody. Preto nie je možné so 100 % istotou skonštatovať, že k poškodeniu došlo porušením pracovných povinností žalovaného, ktorý pracoval u žalobcu ako údržbár, navyše, ak na tej istej pozícii údržbára s tou istou pracovnou náplňou pracovali ďalší dvaja pracovníci, ako to z dokazovania vyplynulo.

57. Žalobca jednoznačne nepreukázal ani rozsah vzniku škody. Samotná faktúra za opravu ešte sama o sebe túto skutočnosť hodnoverne nepreukazuje. Nie je zrejme, či všetky fakturované práce boli fakturované práve v súvislosti s poškodením, ktoré mal spôsobiť žalovaný. Uvedené skutočnosti nevyplývajú z predložených listín, tie preukazujú len výšku opravy bazénového systému, nie výšku poškodenia. Na toto nemá vplyv ani to, že poisťovňa odmietla plniť z titulu poistného plnenia z uzavretej poistnej zmluvy ktorú mal žalovaný uzavretú. Skutočnosti o zavinení žalovaného jednoznačne taktiež nevyplývajú ani z výpovede svedka bývalého konateľa F. Č., ktorý potvrdil, že na pozícii údržbára pracovali traja cit. „Následne zistil, že to nebola ani jeho vina. Presne sa nepamätá. Na otázku právneho

zástupcu žalobcu, čo bolo príčinou tejto škody, uviedol, že mysleli si, že sa nevypustil systém. Nevedeli to preukázať, preto sa aj oni ohradili, že to nebola ich chyba“.

58. V konaní nebolo preukázané ani to, že uzatvoril so žalovaným písomnú dohodu o náhrade škody a taktiež nepreukázal, že požadovanú náhradu škody vopred prerokoval (keďže presahuje 50,- €) so zástupcami zamestnancov ako mu to ukladaná Zákonník práce. Preberací a odovzdávací protokol nie je dohodou o náhrade škody ako má na mysli Zákonník práce.

59. Na základe uvedeného mal súd za to, že v danom prípade, ako už bolo uvedené vyššie, žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov pre vznik škody, ako je to vyššie uvedené a ako ich stanovujú vyššie uvedené hmotnoprávne ustanovenia Zákonníka práce o náhrade škody. Na základe uvedeného dôvodu preto súdu neostávalo iné, iba žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

60. Podľa § 262 ods. 1,2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa §252 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, príp. vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

62. Keďže v konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a)neboli splnené procesné podmienky,
- b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.